

Feria 6. post Dom. 2. Quadrag.
Festum Sacratissimæ Síndonis Dómini
Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Dom. 3. Quadrag.

Festum Sacrorum quinque Vulnerum Dó-
mini Nostri Jesu Christi.

Feria 6. post Dom. 4. Quadrag.

Festum Pretiossímisi Sánguini Dómini
Nostri Jesu Christi.

Die 26 Aprilis.

In oppido Genestani Prænestinæ Diece-
sis Festum Sacræ Imaginis Beatæ Mariæ
Virginis de Bono Consilio nuncupatæ, quæ,
Paulo secundo Summo Pontifice sedente,
mirabiliter in Ecclesia Ordinis Eremitarum
Sancti Augustini apparuit, ac miraculorum
magnitudine et præstantia celebris, frequen-
ti populorum concursu, maximaque religio-
ne colitur.

IN LITANIIS

SANCTOR. ORDIN. MINOR.

ADDENDA SUNT SEQ. NOMIN.

—
Post S. Nicolæe.

S. Petri Baptista, cæterique Socii Marty-
res Japonenses.—Orate pro nobis.

S. Nicolæe, cæterique Martyres Gorco-
mienses.—Orate pro nobis.

Post S. Joann. Josephi.

S. Leonarde.—Ora pro nobis.

Post S. Hyacinthæ.

S. Maria Francisca.—Ora pro nobis.

— 1 —
DIE V FEBRUARII.

IN FESTO
SS. JAPONENSIIUM PETRI-BAPTISTÆ
ET SOCIORUM XXII MARTYRUM

I. ET III. ORDINIS
DUPLEX 2 CLASSIS.

OMNIA DE COMMUNI PLURIMORUM MARTIRUM.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnif. Ant. Quis nos separabit a
Charitate Christi: an persecutio, an gladius?
sed in his superamus propter eum, qui di-
lexit nos.

ORATIO.

Domine Jesu Christi qui ad tui imitati-
onem per Crucis supplicium primitias Fidei
apud Japoniæ gentes in Sanctorum Marty-
rum Petri-Baptistæ et sociorum sanguine

Sor M^o Bayetana Teresa Leon licentia

dedicasti, concede quæsumus; ut quorum hodie solemnia colimus excitemur exemplis. Qui vivis etc.

Deinde fit. comm. S. Joseph. a Leonissa An. Hic vir N Justum. Oratio ut in die.

In Quadrag. fit comm. Feriæ.

Lectioes I. Nocturni, Fratres, Debitores.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Remotissimæ Japoniæ Regioni extremis Orientalis Asiæ finibus sitæ, quæ diu in tenebris et in umbra mortis sederat, sextodecimo reparatæ salutis humanæ sæculo catholicæ veritatis lumen affulsit. Magnus siquidem illuc Indiarum apostolus sanctus Franciscus Xavérius Christum prædicans crucifixum adeo insignem fidelium fundavit Ecclesiam, ut hisce in terris Apostolorum tempora rediisse viderentur. Nec illi etiam defuere Martyres qui fidei primitias sanguine consecrarent. Cum enim Taicosama Japonensium tyrannus pluries minitatus fuisset Philippinas sibi insulas brevi subacturum: censuit Manilfæ Prorex, ali-

quot suæ ditionis viros catholici Regis nomine ad pacem illi suadendam legatos mittere. Huic operi delectus est tamquam commissarius Petrus-Baptista Ordinis Minorum strictioris observantiæ discalceatorum sacerdos. piis nobilibusque parentibus in Hispania ortus, ac morum sanctitate, doctrina et prudentia valde conspicuus; eique tres dati sunt socii ejusdem instituti electi consodales. Qui omnes optantes pro Christo legationi fungi, statim ac ad Japoniæ litora appulerunt, et collato sibi munere feliciter functi sunt; ad Religionis incrementum, in partem laboris aliis sociis adscitis, animum advocarunt. Multis proinde xenodochiis, cœnobiis, et Ecclesiis per diversa loca christiano ritu excitatis; ibique per triennium prædicationi, jejuniis, vigiliis, precibus jugiter instando, atque egenorum et languentium ærumnis miro charitatis ardore subveniendo, et fideles plurimos in via salutis confirmarunt, et gentes innumeras ad fidem perduxerunt.

R. Sancti tui.

quos suis ditionibus, rivos catholici Regis no-
mine ad pacem illi subdendam legatos mis-
tere. Hinc operi. V. Lectio V.
missarius Petrus-Baptista Ordinis Minorum

Qua de re graviter commoti inanium deo-
rum sacerdotes, Tyranum conveniunt, ei-
que falsis rationibus persuadent, imperium
diu incolume non futurum, nisi christianam
religionem jam undique gliscentem ad suis
finibus exterminandam curaret. Vano ille
propterea timori percussus, imperavit illico
religiosos viros tamquam majestatis reos
detineri, dixitque in eos sententiam crucis.
Nullaque interposita mora satellites Meáci
pariter et Ozácæ domos circumveniunt, Dei-
que servos ibi comprehensos detinent, ac in
publica dein vincula detrúduunt. Inter cap-
tivos autem reperti fuére, tum Petrus-Ba-
ptista cum sociis quimque, præclaræ virtu-
tis ac sanctimonix viris ex eodem Ordine,
Martino scilicet ab Ascensione, et Francis-
co Blanco Hispanis sacerdotibus, Philippo
a Jesu clerico acolytho ex hispanis parenti-
bus Méxici orto, ac Francisco a Sancto Mi-
chaele hispano, et Gundisálvo Garzia ex
patre Lusitano in Indiis orientalibus nato,
laicis professis: tum etiam Tertiarii quinde-

cim Japonenses, alii Cathéchismo, alii sa-
cris officis inservientes; e quibus Paulus
Suzuqui et Franciscus Meacensis nedum
religionis fervore, ut omnes, sed piis quo-
que conscriptis a se libris præstabant; et
Gabriel a Duísco, Thomas Cosaqui, Anto-
nius Nangasachius, et Ludovicus Ibárcchi
zelo fidei, animique fortitudine supra æta-
tem eminebant. His porro omnibus, præter
tres alios e Societate Jesu, bini Tertiarii,
qui illis in carcere ministrabant, deiceps
adaucti sunt; ac ideo trium et viginti mar-
tyrum numerus ex Ordine Seraphico ex-
pletus est.

R. Verbera carnificum.

Lectio IV.

Post horridos itaque carceris squalores
fortissimi Christi athletæ in Meáci regni me-
tropolis forum, ligatis a tergo manibus, tant-
dem producuntur, eisque sinistra auris
pars in ignominix notam abscinditur; es
plaustris impositi, per vicos multos et civi-
tates præcedente scripta in hasta mortis
causa, nempe quod Christum prædicassent,
circumferuntur. Has intéropprobrii contu-
melias, plurima etiam a satéllitum barbarie

perpessi, sub hiemali rigore; per nives et glacies Nangasachium adducuntur; ibique crucibus affixi, et singuli ab imis latéribus ad humeros binis lanceis confossi, martyrium divinis in laudibus consummarunt die quinta Februarii anno supra millesimum quingentesimo nonagesimo septimo. Gloriosum hoc Japoniæ protomartyrum certamen variis Deus condecorare voluit signis et miraculis: quibus rite probatis, sacrórum Rituum Congregatio ad eorum canonizationem quancumque deveniri posse decrevit; et interim Urbanus Octavus omnes Beatorum honores eisdem concessit. Divino tandem consilio factum est, ut præclarissimam tot Crucifixorum causam, erumpentibus undique inimicis Crucis Christi, Pius Papa Nonus ad exitum brevi perduceret: qui proinde sacro Pentecostes die anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, eximia purpuratorum Patrum, sacrorumque Antistitum ex omnibus catholici orbis partibus ingenti numero sibi adstantium corona circumdatus; ipsos in Vaticana Basilica Sanctorum albo solemniter accensuit, et novum ac spectatissimum fortitudinis exemplum Christi fidelibus imitandum præbuit.

R. Tamquam aurum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM MATTHEUM. 16 24.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis, si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

De Homilia sancti Jaonis Chrysostomi.

In Math. 16.

Tollat Crucem suam. Ne putes ad verba usque et contumelias, atque opprobria abnegare se ipsum oportere, dicit quousque abnegare semetipsum oporteat, id est usque ad mortem, eamque turpissimam. Idcirco non dixit, abneget semetipsum usque ad mortem, sed tollat crucem suam; declarans mortem turpissimam, et quod non semel aut bis, sed per totam vitam id fieri oporteat. Perpetuo, inquit, hanc mortem circúferas, et quotidie sis paratus ad necem.

R. Propter testamentum.

Lectio VIII.

Quonian multi opes quidem contempserunt et voluptatem et gloriam, mortem vero non spreverunt, sed pericula timuerunt; ego inquit, volo athletam meum ad mortem usque pugnare, ac certamina peragi usque ad sanguinem. Quare si mortem obire oporteat, eamque turpissimam atque execrandam et vel ex prava suspitione illatam, omnia fortiter ferre atque ideo maxime exultare oportet.

R. Hæc est vera fraternitas.

Lectio IX.

Et sequatur me, inquit. Quum enim fieri possit, ut, qui patitur, non sequatur Christum, dum propter ipsum non patitur: nam et latrones, et sepulcrorum expilatores, et præstigiatores multa et graviora patiuntur: ne putes ipsam sufficere malorum naturam, caussam addidit malorum. Et quænam illa est? ut nempe hæc agens et patiens ipsum

sequaris; ut propter ipsum omnia patiaris et reliquas virtutes obtineas. Id enim significat illud sequatur me; ita ut non modo fortitudinem in ærumnis, sed et continentiam, et æquitatem et sapientiam omnem exhibeas.

In *Quadr. IX. lect. de homil. Ferie, de qua fit commem. in Laud.*

Ad Benedictus. Ant. Christus passus est pro nobis relinquens exemplum ut sequamur vestigia ejus.

IN II. VESPERIS.

Ad Magnificat. Ant. Christus peccata nostra pertulit in corpore suo super lignum ut peccatis mortui justitiæ vivamus.

Deinde fit comm. seq. et Ferie in Quadrage. ac S. Dorotheæ.

DIE VI. APRILIS

B. BENTIVOLII DE BONIS

CONFESSORIS I. ORDINIS

DUPLEX MINUS

OMNIA DE COMM. CONFESS. NON PONTIF.

In Hymno, Meruit supremos.

ORATIO.

Deus, qui gloriam tuam in Beati Bentivolii Confessoris prædicatione, et miraculis revelasti, concede propitius, ut ejus meritis et intercessione ad contemplandam speciem tuæ celsitudinis perducamur. Per Dom.

Deinde commem. præced. et Feriæ in Quadrag.

Lec. I. Noct. de Scrip. occ. In Quadrag.
Beatus vir.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Bentivolis De Bonis Septempedæ duodecimo decurrente sæculo natus, ibidem morum integritate commendatam adolescentiam exegit. Ordinis Seraphici tunc nascentis, ejusque Patriarchæ Francisci fama permotus ac virtutibus et sermone eximii concionatoris verbi Dei ex eodem Ordine illectus, patria simul, et quavis temporali spe relictis, Assisium convolare constituit, quo tamen ei pervenire non licuit, nisi post feliciter devictam Patris repugnantiam. Religionis habitu e Francisci manibus suscepto, et in gaudio spiritus votis Deo nuncupatis, illico inter fratres virtutum omnium splendore, humilitatis potissimum, patientiæ, obedientiæ, simplicitatis, mortificationis, jugisque orationis emicuit, ac proinde Evangelicæ perfectionis exemplar communiter conclamatus et habitus.

R. Honestum fecit illum.

Conversazione ejus sancta singuli delectabantur assidue, utpote qui de cælestibus disserendo simplicitate eloquii, attamen vehementer igniti, ita omnes ad virtutem sectandam alliciebat, ut vel ex familiaribus colloquutionibus, vel ex tribunali pœnitentiæ, ubi sedulo medebatur contritis corde, quisque veluti occultos stimulos ad arripiendum perfectionis iter perciperet. Id vero cum aliquando præstaret, Spiritus sancti afflatus, qui satis aperte ex sermonis efficacia patebat, clarius etiam se prodidit per mirum Stellæ splendorem, quæ loquentis fronte insidens, hominem diu cælesti luce perfusum audientibus exhibuit Crebris quoque charismatibus ecstasum, raptuum, agilitatis, aliisqui donis ejus sanctitatem Deus testatam voluit.

B. Amavit eum Dominus.

Ipse autem Bentivolius, quæstum magnum reputans, pietatem cum sufficientia, et sibi perutile gloriari in Cruci Domini nostri Jesu Christi, ad regularis observantiæ apicem pervenire contendit humilitate, paupertate, vitæ austeritate, in seipsum non intermisit sæviendo, corpusque suum excruciendo ad mortem usque, per quam senio confectus intra festum Nativitatis Domini, et Stephani Protomartyris lenta febre consumptus, ad cælum feliciter evolavit in Patria, sepultusque est ibidem in Ecclesia sui Ordinis. Cum vero tanta sanctitatis fama vivens inclauisset, hæc ad nuncium mortis adeo aucta est, ut undique concurrerent fideles ad mortales ejus exuvias religioso cultu prosequendas, felici æmulatione singulis eum Beatum et Sanctum conclamantibus, validissimum ipsius ad Deum patrocinium implorantibus, qui famuli sui sepulchrum miraculorum splendore et frequentia gloriosum reddidit. Quæ quidem omnia cum

tem facile intellexit. Itaque adscensiones in corde suo ita disposuit, ut quae sunt mundi despiceret, et ibi cor suum figeret, ubi vera sunt gaudia. Quod ut facilius assequeretur, opibus paternae domus valedicens, inter Fratres Minores de Observantia adscribi humiliter petiit. Sartiani in cœnobio sancti Francisci suum tirocinium alacriter absolvit, ac solemnibus nuncupatis votis, iter perfectionis quod susceperat, constantissime usque ad mortem est prosecutus. Presbyter constitutus, illico sese exhibuit ministrum Christi et fidelem dispensatorem mysteriorum Dei. Tanta autem pollebat sacrae eloquentiae vi, ut sapientibus aetatis suae admirationi esset. De divina praesertim passione disserebat, quam Aquilae in Vestinis feria sexta majoris hebdomadae fervidis adeo verbis enarravit, ut toto concionis spatio universus cœtus magno fletu ejularit. Nec minus animarum, quam corporum saluti consuluit. Aliquando enim quadragesimales conciones habens apud Lucenses, cum obsidione civitas premeretur, annonaeque caritas accederet, nolum curavit famelicos sustentare, sed et cives ad constantiam est hortatus, et divinitus edoctus praedixit magnam frumenti

copiam Paschali tempore allatum iri: quod cum factum esset, honesta fuit inita pax. Neque in Italia modo ad divini nominis gloriam labores exantlavit, sed cum Alberto Sartianensi in Palæstinam profectus pro sanctorum locorum recuperatione satagit. Inde reversus tum aliis virtutibus, tum maxime abstinentia, et austeritate vitæ eximius animam Domino reddidit anno circiter millesimo euadragesimo quinquagesimo primo in cœnobio, quod ipse aedificaverat in territorio castri Plebis Foscianae prope Castrum-novum in Carfaniana provincia, sanctimoniae et miraculorum fama præclarus. Multis honoribus post mortem cumlatus est, cultumque publicum ecclesiasticum essecutus; quem Pius nonus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto quarto Kalendas Aprilis anni millesimi octingentesimi sexagesimi ratum habuit, et confirmavit.

DIE V. JUNII.

B. PACIFICI A CEREDANO,
CONFESORIS I. ORDINIS.

Duplex minus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont.

Oratio.

Deus qui Beatum Pacificum Confesorum tuum verbo atque exemplo clarere fecisti: præsta, quæsumus; ut ejusdem vestigia sectantes, ad cœlestum patriam perducamur. Per Dominum.

Postea fit comm. S. Francisci.

Lectioes I. Noct. de Script.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Pacificus Ceredanensis, ab ineunte ætate adversis probari cœptus, pios parentes inter luis, bellique strages extinctos amisit. Sic misere orbatu, in Benedictionum sancti Hieronymi monasterium apud Novariam, benigne recipitur a præsule, qui in puero egregiam, piamque indolem admiratus, eum liberalibus disciplinis erudiendum curavit.

Sed, hoc etiam vita functo, juvenis evangelicæ perfectioni studens Franciscalæ Institutum professus est. In quo ad perfectam susceptæ vitæ rationem totum se informans, literarum studia ita cum virtutum omnium exercitatione conjunxit, ut insigni doctrina non minus, quam sanctimonia clarus passim haberetur.

R. Honestum.

Lectio V.

Flagrans charitate, vires omnes animi, et spiritualia dona quæ divina meditando, ac seipsum afflicto hauserat et foverat, in procurandis, quæ Dei sunt, penitus impendit. In sacerdotali obeundo ministerio laboravit indefessus; et cum evangelizaret virtute multa erroris oppugnavit, mores correxit, odia, factionesque sedavit. Ubi miserorum causa ageretur, nihil intermisit, quo eis levamini esset, et solatio. Deiparam Virginem summa pietate colens, ejus cultui amplificando operam dedit, sodalitates instituit, sacellum erexit. Regularem observantiam, et ecclesiasticam disciplinam ore, exemplo, exitatisque cœnobiis promovit; illa quoque moribus dirigendis ab eo

conscripta est Summa, quæ de ejus nomine Pacifica prænotatur. In omnibus constanter humilis, obediens ac sactam præferens hilaritatem visus est, sive urgerent adversa, sive secunda arrideret. *R.* Amavit eum.

Lectio VI.

Hisce virtutibus, et probata solerti ejus in arduis prudentia, toti suo Ordini, et Sixto Quarto commendatus, legatus est in Sardiniam. Ibi cum partes sibi commisas religiose adimplet, cum animos exicit ad profigandos Turcas ab Italis oris; prout prædixerat oppidanis suis, sese non amplius ab iis, nisi mortuum visum iri, Sássari ad superos migravit, anno millesimo quadringentesimo octuagesimo secundo, ætatis suæ quinquagesimo octavo. Sacræ dein exuviæ ejus Ceredanun translatae, clero et populo exultante honorifice conditæ sunt in Sacello ab eo exstructo; ubi impensa in dies veneratione coluntur. In vita et post mortem miraculis præfulsit: cultum publicum ei exhibitum Benedictus decimus quartus confirmavit. *R.* Iste homo.

In III Noct. Homilia Sancti Evangelii de Comm. I. loc.

DIE V. FEBRUARII.

ELOGIUM PRO MARTYROLOGIO ORDINIS.

In Regno Japoniæ Passio viginti sex Martyrum; e quibus sex, nimirum Petrus-Baptista, Martinus, Franciscus, Philippus, Gundisalvus, et alter Franciscus, ad Ordinem Minorum pertinent; alii vero septemdecim in apostolico ministerio socii, ad Tertium Ordinem revocantur: qui omnes pro catholica fide in crucem acti, et lancearum ictibus perfossi, inter divinas laudes, ejusdemque fidei prædicationem gloriose occubuerunt. Eos Urbanus Papa Octavus Beatos declaravit, et Pius nonus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo sexagesimo secundo, solempni ritu Sanctorum fastis adscripsit.

DIE VI. APRILIS.

ELOGIUM PRO MARTYROLOGIO ORDINIS

Apud Septempedam in Piceno B. Bentivolii Confessoris Ordinis Minorum qui signis et operibus bonis plenus dono orationis ac contemplationis cumulatus, octavo Kalendaras Januarii cælos ascendit.

DECRETUM

ORDINIS MINORUM.

Cum S. R. C. approbaverit Lectiones II. et III. Nocturni, Antiph. ad Magnificat in utrisque Vesperis, ad Benedictus in Laudibus; et Missam pro SS. Martyribus Japonensibus; ac concesserit Officium B. Bentivolii de Bonis Conf. I. Ordinis, pro quo nos assignavimus die 6 Aprilis: præsentis injungimus omnibus Nostræ curæ subjectis, ut in recitatione Officii dictis sese conforment.

Datum Romæ ex Araceli 26 Martii 1863.

FR. RAFAEL DE PONTICULO MIN. GEN.

Loco ✕ Sigilli.

Fr. Antonius M. a Fano.

Lect. Jub. a Secretis Ordinis.

ORDINIS MINORUM S. FRANCISCI.

Juxta peculiarem Rubricam Breviarii Romano-Seraphici Titulo XXXVII ad 1, § 238 Litanis particularibus Trium Ordinum S. Francischi Assisiensis adjicienda modo sunt nomina viginti trium SS. Martyrum, qui superiori anno 1862 solemniter ritu Sanctorum albo accensiti fuerunt. Et quoniam eadem Litaniam, nimium protraherentur si singillatim hi gloriosissimi Martyres essent invocandi, uti eadem Rubrica innuere videtur, Rmus. P. F. Raphael a Ponticulo Min. Glis Ordinis Minorum a SS. D. N. Pio Papa IX humillime postulavit ut non obstante enunciata Rubricæ præscripto suprema auctoritate sua permittere dignaretur, ut hoc unico elogio

parentes ipsi adhortabantur, inter Sœurs Tertii Ordinis sancti Francischi in Florentino monasterio a sancto Honuphrio nuncupato nomen dedit. Hinc cum sese ob eximias virtutes omnibus apprime probavisset, Fulgini-

